

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 458
din 20.08.2009**

Dosar nr.: 733/2008

Petiția nr.: 13935/30.10.2008

Petent: C P A

Obiect: discriminare prin prevederile OUG nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 C P A , loc.

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenta sesizează cu privire la sistemul de acordare a indemnizației pentru creșterea copilului, care nu este unul echitabil, întrucât, se bazează doar pe principiul solidarității, neluându-se în seamă venitul și contribuția diferită a salariaților la bugetul de stat, și implicit, la sistemul asigurărilor sociale.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenta este încadrată în muncă la Societatea Comercială Orange România S.A., din anul 2002, în funcția de agent vânzări, cu contract de muncă pe o durată nedeterminată, nr.4213/01.04.2002, având un venit net de 2200 RON lunar.

3.2 Petenta, la data de 18 noiembrie 2006, a dat naștere unui copil și a beneficiat de 348 zile de concediu pentru sarcină și lăuzie, iar la expirarea acestui termen, respectiv începând cu data de 1 noiembrie 2007, și-a reluat activitatea la locul de muncă. Această conduită adoptată de petentă s-a datorat

cuantumului mic al indemnizației de creștere și educare a minorului de care ar fi beneficiat în perioada celor doi ani, cuantum insuficient în raport cu nevoile familiei și contribuția la bugetul de stat. Contribuția petentei la bugetul de stat și implicit la sistemul asigurărilor sociale pe toată durata contractului de muncă s-a făcut corespunzător venitului realizat, astfel că față de o altă persoană cu venituri mai mici, dar care beneficiază de același tratament în ceea ce privește cuantumul indemnizației, situația petentei apare ca nejustificată, fără un criteriu obiectiv.

3.3 Sistemul actual de acordare a indemnizației pentru creșterea copilului, în opinia petentei, nu este unul echitabil întrucât se bazează doar pe principiul solidarității, neluându-se în seamă venitul și contribuția diferită a salariaților la bugetul de stat, și implicit, la sistemul asigurărilor sociale. Cu toate acestea, aplicarea acestui cuantum, indiferent de categoria socio-profesională din care aceste persoane provin, și implicit fără o diferențiere, privind cuantumul contribuțiilor acestor persoane la bugetul asigurărilor sociale, se constituie în opinia petentei, într-o situație discriminatorie, deoarece metodele de atingere ale scopului nu sunt adecvate.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 5594/01.06.2009, a fost citată doamna C P A , pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 25.06.2009, invocându-se, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

V. Susținerile părților

3.1 Petenta sesizează cu privire la prevederile OUG nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, comunicând că, odată cu intrarea în vigoare a OUG nr.148/2005, privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobată prin Legea nr. 7/2007, s-a instituit un cuantum unic al indemnizației pentru creșterea copilului. Limitarea indemnizației pentru creșterea copilului, așa după cum stabilește actul normativ, încalcă în opinia petentei, principiul nediscriminării consacrat de Constituția României prin art. 16, alin. 1. Acordarea dreptului la concediu pentru creșterea copilului și a indemnizației aferente este esențialmente condiționat de realizarea unui venit profesional suspus impozitării. Uniformizarea cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului s-ar fi justificat, fie în ipoteza în care indemnizația nu ar fi fost corelată/condiționată de o anumită contribuție strict determinată, fie în ipoteza în care toți beneficiarii ar fi plătit contribuții egale în cuantum. Șansa privind creșterea copilului până la doi ani se acorda doar acelor contribuabili cu venituri mici, acelor părinți ale căror venituri se situează sub limita indemnizației stabilite. Asigurarea protecției unei categorii sociale defavorizate, sub aspectul veniturilor, nu justifica anihilarea protecției sociale ale altor categorii sociale. Modul concret de acordare a concediului și a indemnizației trebuie raportate la finalitatea actului normativ și anume aceea de susținere a familiei în vedere creșterii copilului. Prin

abrogarea vechii reglementări, în baza căreia se primea indemnizația la nivelul a 85%, din media veniturilor pe ultimele 6 luni, s-a realizat, în susținerea petentei, o restrângere a acestui drept. Impunerea nivelului indemnizației la 800/600 Ron, nu este de natura a sprijini familia ci, din contră, are un caracter negativ asupra nivelului de trai al acesteia. Petenta mai susține că măsura adoptată prin OUG nr. 148/2005, vine în contradicție și cu principiile stabilite în Constituția României potrivit căreia, „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, iar „România fiind patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială”. Se invocă prevederile art.7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art.14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care

sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 În speță, Colegiul Director reține că aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G. 137/2000, republicată. Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

6.6 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

6.7 Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

6.8 De altfel, Curtea Constituțională, **prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000**, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile

constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință :

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării: 10.12.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

